1874. VI. évfolyam. 235. szám. Hétfő, november 30.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ½ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpiacz, Vecsey-ház földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben: Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több ízbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért:
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Ha Tisza Kálmán kormányra lép!...

⊙) A „Hon“ fölveté e kérdést; s azóta nagy vita foly felette a sajtóban; sőt — minden jel oda mutat, hogy a jobboldali irányadó körök sem merik már e kérdést egyszerüen elutasitani, sejtvén, hogy a „megoldás“ ideje gyorsan közeledik. —

Mi ugyan nem tudjuk felfogni, hogy a „Hon“ terve folytán — miszerint Tisza Kálmán 30—40 jobboldali támogatásával többségben lenne — minő csoportosulás állhatna be más, mint az, mit szövetkezésnek, koalicziónak nevezünk.

Ha Tisza Kálmán és pártja bizonyos czélra, jelesen a pénzügyi helyzet tisztázása végett szövetkezik a jobboldal egy részével, aludni hagyván közjogi elveit; — s másfelől a jobboldal csatlakozó tagjai — fentartván a fenálló közösügyi kiegyezést illető nézeteiket: — ad hoc is társulnak, szövetkeznek vagy tán egyesülnek: e társulás alig lehet más, mint koalicziő, — mely fuzióvá is kinőheti magát...

De mindegy! Legyen egyszerü társulás, ad hoc szövetkezés, koaliczió, fuzió, — vagy akármi: vegyük ugy a helyzetet, a mint az a „Hon“ inditványa folytán alakulna.

Tehát Tisza Kálmán, 30—40 jobboldali támogatásával, kormányt alkotna!

Minő fejlemények forrása lenne e szövetkezés?

Azt látjuk, hogy — a mostani közjogi alap fentartásával — harmad-negyedrendü értékkel biró müveletek, adósajtólási erőködések és kétes sikerü kisérletek eredményre nem vezethetnek.

Tisza Kálmánnak tehát nagy szabásu államférfiui mütétekre, gyökeresen orvosló drasztikus gyógyszerek alkalmazására lenne mulhatlanul szüksége.

Például: nagymérvü redukczió a miniszteri s átalában az államhivatalnoki létszám körében, — ugy a közigazgatási, mint a birói hálózat keretében;

Önálló nemzeti bank felállitása;

A hadsereg békelábi létszámának a szokottnál sokkal nagyobb terjedelemben leszállitása;

Önálló vámpolitika;

Az állam biztositékait élvező vasutak igazgatási költségeinek s részint banyag, részint pazar kezelési rendszerének — az anyagbeszerzés körül folytatott vétkes mulasztással párosult gazdálkodásnak — nemcsak erős ellenőrzés és felügyelet mellett, hanem az államot törvény szerint megillető jog és kötelezettség alapján beavatkozás és rendelkezés igénybevétele által is — szabályozása, sőt beszüntetése stb...

S más hasonló fontos, de kényes természetü tárgyakban határozott, gyors és erélyes intézkedés.

Vajon az a 30—40 jobboldali mind e kérdésben megadja-e folyvást támogatását Tisza Kálmánnak?

Vajon meg lehet-e vonni a határvonalat, mely a jobboldaliakat ama kérdések lebonyolitásában a közösügyi alap iránt fentartott nézeteikkel szemben Tisza Kálmán oldalánál maraszsza?

Az ellenzéki árnyalatok, azt hiszszük, eme kivételes állásában is támogatni fognák Tisza Kálmánt a fent irott nagy fontosságu kérdések megoldására irányzott eljárása közben, — a mennyiben tudniillik ez, programmjuk elvi oldalát bénitólag nem érinti...

És még igy is... ha a csatlakozó jobboldaliak kitartanak mellette, s ha az ellenzéki árnyalatok hivatva érzik magokat a támogatásra: csak ideiglenes, csak átmeneti lehetne Tisza Kálmán kormányzata.

Mert hiszen erős elvi álláspont nélkül, a máról holnapra megélhetésnek prózai és aprólékos müveletekre szoritkozó küzdelmeivel sem megalapitani, sem fentartani nem lehet állandó kormányt, parlamenti viszonyok közt, s népképviseleti alkotmánynyal biró országban.

És ez igen természetes.

Mert az alkotmányos élet pártküzdelmek nélkül nem is vezetne czélhoz, de alig is képzelhető.

A pártok pedig — habár darab ideig visszafojtják is éles leheletöket; de ennek erőszakos elnyomása által saját életöket s a jövő reményét semmisitnék meg. —

Ily állapotnak folytonosan fentartása sem lehető, sem nem kivánatos...

A Tisza Kálmán ideiglenes kormányzata tehát alig lehetne más, mint átvezető hid más, erős elvi alapra helyezkedő kormányra...

És mi ez átmenetben nyereséget látunk.

Mert először is, Tisza Kálmán kormányra jutásával tettleg is be lenne bizonyitva, hogy a **Deákpárt** magában már kormányt nem alkothat, vagy is **nem kormányképes.**

Másodszor, a Tisza Kálmán átmeneti kormányzata alatt a pártnézetek s csoportosulások tisztulásnak indulhatnának.

Harmadszor, a bekövetkező képviselőválasztásoknak nyugodttabban nézhetnénk elé ama kormány alatt, melynek feje még el nem vetette minden fegyverét a haza önállósága kiküzdésére; mely el nem vesztette minden bizalmát az Ausztria gyámsága elvetésével is megélhetés iránt; s melytől remélnünk kell, hogy a nemzeti közakarat szabad nyilvánulása elé — a választásoknál sem fog oly akadályokat gördíteni, mint azt a jobboldali kormány tette...

Tisza Kálmán kormányzatának tehát lenne gyakorlati haszna, tagadhatatlan...

De mégis azt kellene kivánnunk, hogy az ily átmeneti kormány hosszu életü ne legyen.

Ha megfejti feladatát — amit mi főkép az uj választásoknak legalább is a baloldali régi programm értelmében alakuló többség létrehozása melletti keresztülvitelében találunk: — engedjen helyet a nemzeti akaratot képviselő többségből kikerülendő s **elvi álláspontra támaszkodó** uj kormányférfiaknak!

Az ellenzék, — mely Magyarország önállósága s függetlensége elvét fel nem adta, s mely el nem vesztette hitét jobb jövő iránt — midőn a nemzet maga fog rendelkezni életkérdései felett: — Tisza Kálmán eshetőleges átmeneti kormányzatát csak a főnebbi szempontokból méltathatja figyelemre...

S ha Tisza Kálmán — kit Ghyczyvel együtt arról is gyanusitanak, hogy egy kézre dolgoznak, mivel — ugy mondanak — Ghyczy csak az előőrsöt képezte a baloldali táborból, s csak azért hozott javaslatba oly drasztikus törvényeket, hogy megmutassa, mikép a mostani alapon lehetetlen más kisegitő módokat ajánlani, — ha T. K. — mondjuk — Gladstone tervét forgatja eszében, s azt ki is viszi, — hogy t. i. a jobboldali elemeket végkép kiszoritja a kormányból: akkor aztán a nemzet roppant többségének bizalmát megnyerendi.

Erre azonban kevés kilátás van.

— **A képviselőház** ma délelőtt 10 órakor ülést tartott.

— **A magyar nyelv üldözése Ausztriában.** Szerencsétlen többségünk a nemzet vesztére megalkotá a közösügyi törvényt, s a többség kormánya nem tud annak megfelelni. Ime az igazságügyér rendeletet adott ki, hogy a magyar törvényhatóságok Ausztriába intézendő megkereséseiket a király személye melletti miniszterhez küldjék, hogy ott leforditsák — németre, s ugy kézbesitsék az osztrák feleknek. Bizony nem érdemlik tőlünk a sógorok ez udvariasságot. Hát ők miért nem állitnak Budapesten a magyarok részére forditó osztályt? Az igazságügyér egyenesen nemzeti nyelvünk érdekei ellen tett, midőn e rendeletet kibocsátá. Ha nekünk „muszály“ elfogadni az osztrák-német levelét: akkor őket kényszeritnünk kell, hogy a magyar levelet elfogadják. Ne legyünk már mindenben Ausztria rabszolgái. Különösen nemzeti nyelvünkre kell vigyáznunk. A közösügy nem zárja azt ki, hogy a milyen a te mértéked, olylyal mérjünk vissza neked! A magyar igazságügyértől nem vártunk volna ily igazságtalan „rendeletet.“

— **A zárszámadási bizottság** azon kérdésre, hogy a horvátországi orsz. alapoknak 1868. évi pénzmaradványa az 1868. évi zárszámadásban kimutatott végleges pénzmaradványok közül jogosan és helyesen hagyatott, vagy hasittatott-e ki? — igennel felelt.

— **Egy deákpárti lap,** a deákpártról. Igen érdekes a „Fünfkirchner Zeitung“ f. évi 94-ik számának egyik czikke, melyben a helyzetet vázolja. A többi közt ezeket irja persze németül: — „a Deákpárt bünt bünre halmozott“, — ha az általa elkövetett hibákat el akarnók sorolni azok száma legio; „a nepotismus fokozatosan iszonyu magasságra nőtt; mindazt, kinek a kormány valaha valamit köszönhetett, meg kellett jutalmazni; s midőn már nem volt betöltetlen hivatal, ujbivatalokat szerveztek, mint a városi főispánságok, tanfelügyelőségek, aztán az uj vasutak sat.“ Nemde dicséretet érdemel az ily „önvallomás“?

— **Az adóügyi bizottság** a tőkekamat és járadékadóról szóló tjavaslat azon pontját, mely a takarékpénztári betéteket is adó alá vonta, elejtette a pénzügyér hozzájárulásával. A házadótjavaslatban a házosztályadó első fokozata alá vont kis és nagy községek két lakrészü házainak adótételét a tjavaslatban tervezett 2 frt 40 krről 2 frtra szállitá. Igy a jövedelem 200,000 frttal csökkentve lőn.

— **A néptanitók** nyugdijazása ügyében beadott törvényjavaslatot a közokt. ügyérség elejtette. Ugyan miért is nem lettek azok a néptanitók — muszkavezetők, akkor a magyar kormány bizonyára megadná nekik Magyarország pénzéből — a nyugdijt?!

— **Az országos mücsarnok ügyében** a képzőmüvészeti-társulat kérvényt intézett a városhoz, s abban Budapest méltóságához illő alapitvány tételét kéri. Nem kétkedünk, hogy a mücsarnok pártolásával önmagát meg fogja tisztelni a főváros.

— **A pénzügyi bizottság** jelenleg a honvédelmi ügyér költségvetésével foglalkozik. Törléseket eszközöltek itt is, de a honvédintézmény fejlesztésére semmi áldozatot nem hoztak. Nincs szavunk a „megtakaritás“ ellen. Csak az a különös, hogy a közös hadseregnél nem igyekeznek a takarékosságon, csak a honvédségnél. Ilyen „magyar világ“-ot élünk.

— **A román kongreszszus** közelebbi ülésén olvastatott fel a királyi kézirat, mely szerint a metropolitaválasztás nem erősittetett meg. Ez tudomásul vétetett. A teendők végzésére 9 tagu bizottság választatott. Nem sokára uj választás lesz.

— **A horvát képviselők** nem fognak Ghyczy adójavaslataira szavazni, ha csak — az „Obzor“ szerint — „fontos politikai okok“ nem kényszeritik erre őket. No ez szép, hogy a meggyőződésen kivül „más ok“ is szolgálhat a horvát képviselők szavazatának alapjául. Napraforgópolitika biz ez, s nem férfias eljárás!

— **Széchenyi Ödön** grófot a török szultán a konstántinápolyi tüzoltók főnökévé 60,000 frank évi fizetéssel nevezte ki.

Az árvák érdekében!

Domokos Kálmán felsőgazdászati tanintézetitanár urnak

Helyben.

Ön folyó hó 18-káu kelt s szerkesztőségi irodánkban hagyott, gorombaságokkal teljes levelében felhivja a szerkesztőséget, hogy az ön által lapunkba irott czikkek kéziratait elökeritvén, azt 14 nap alatt bocsássuk az ön által fölkérendő helybeli főiskolai 3 szaktanár birálata alá arra nézve, hogy vajon állitásunkhoz képest ön képes-e helyesen irni magyarul; s egyszersmind ön minden helyesirási hibáért egy-egy aranyat a helybeli árvaház javára, 50—50 krt pedig a szerkesztőség rendelkezésére felajánl.

Amennyiben közönségesen tudva van, hogy kéziratokat egyetlen szerkesztőség sem őriz másfél évig, nem lesz feltünő, ha az ön kéziratait — sajnálatunkra — mi sem mutathatjuk fel többé.

Mivel azonban mi nem csupán a fentemlitett kéziratokra vonatkozólag, hanem átalában állitók, hogy ön nem tud helyesen irni magyarul, jelesen nincs magyar orthografiája: ez a kérdés ama kéziratokra tekintet nélkül ma is fenáll, és eldöntésre vár.

Mi tehát — kijelentvén, hogy szakértők javaslatba hozási jogunktól is elállunk, és az ön által inditványozott kompromiszszumot elfogadjuk, — felhivjuk önt: adja tudtunkra, hogy az önt illető átalános kérdésre nézve, hogy t. i. ön képes-e helyesen irni magyarul, jelesen a magyar helyesirás szabályait gyakorlatilag érti-e, — kész-e fentartani ajánlatát és igéretét?

S ha igen, jelölje ki ön a szakértő 3 tanárt, adja tudtul nekünk idejében az időt és helyet, midőn s a hol a kérdés eldöntés alá kerül.

Mi a kitüzendő helyen és időben magunkat képviseltetni el nem mulasztandjuk.

A „Debreczen“ szerkesztősége.

Az erdélyi uj párt.

Csekelakán tartott a párt közelebbről értekezletet, melyen a következő megállapodások jöttek létre.

A szászrégeni felhivásnak azon pontjai, — melyekből azon következtetés vonatott, hogy e párt czélja az unió törvényességének megtámadásával, annak szétbontása, és a más nyelvü lakosok elnyomása, hogy a kétségnek legkisebb nyoma is elenyésztessék, átalakitandók; mert e pártnak vagy szövetségnek egyik főczélja, hogy hazánk integritása, az azt megillető államiságában biztositassék és a nemzettel együtt szenvedő más ajku lakosok jogos igényei kielégittessenek.

Mert a párt czélja épen abban fekszik, hogy a lejtőn nagy gyorsasággal megindult állami és nemzeti létünket végelpusztulással fenyegető rendszer további menetében akadályoztassék meg. Minélfogva az értekezlet az „Unió“ sértetlenségének kimondása mellett, nemcsak a külön pártbelieket, hanem a hazának külön nyelvü polgárait is szövetségeseiül szivesen fogadja, ha a főczél, t. i. hazánk integritásának fentartása mellett a mostani irányzat által megingatott nemzeti államiság megvédésére, hazánk s annak lakói jóllétére törekednek.

A mi a birtokos-osztályra vonatkozik, tisztán kifejeztetni óhatja, hogy a sz. régeni felhivásban emlitett czélzatnak azon értelmét adja, hogy 1867 óta, nem a nemes birtokosok egyéni létét s állását, hanem a birtokok s igy az egyéni tulajdon szentségét látja megtámadva, az alkotmányunk keretébe egyéni s hagyományos felfogásunk szerint nem illő, ugynevezett: „korszellemnek“ megfelelő igazságügyi intézkedésekkel, melyek ugy politikai, mint nemzetgazdászati és tulajdonjogi szempontból, nemcsak károsnak, sőt veszélyesnek bizonyultak be.

Gimnáziumok a hajdankorban.

Laczháza, nov. hó.

I.

(K.) A test erejének s szépségének kifejtésére a régi görögök épen annyi gondot forditottak, mint a szellemi kiképzésre, mert az emberi méltóság eszméjét a külső s belső tökély összhangzatos egybeolvadásában helyezték. Zene, költészet s szónoklat voltak a szellemi képzés főtényezői s e mellett rendkivüli nagy sulyt fektettek a testgyakorlatra.

A testgyakorlat eredetéről egy elösmert tekintélyü nevelő ezt irja: „mig a természet az embert életszükségleteinek s ösztöneinek bilincsein tartá, folytonosan a testgyakorlat szigoru növeldéjében forgolódott, s anélkül, hogy tudta vagy kiszámithatta volna, a fösuly a test edzésére irányult. Ez a valódi, természethü testgyakorlat: mihelyt azonban a miveltség területére léphetett s szükségletei kényelmesebb kielégitésére ezer meg ezer módot talált föl: észrevétlenül roskadt a puhaság karjai közé .... a test rozzant hajlékká változott, benne a gazda nem ügyelt semmire. Igy aztán a test megöldöklése, a szellem kárára csakugyan sikerült is. Ez állapotnak rendkivül hátrányos következményei lettek. Az őshajdan egy nehány böles nemzete e ve-

---

A „DEBRECZEN“ tárczája.

Csokonai hordója.

— A „Zemplén“-ből kivonva. —

II.

Csokonai Vitéz Mihály
— Hogy számüzé Debreczen —
Szedte vette a sátorfát:
Sárospatakon terem.

Per pedes apostolorum
Diákosan, egymagán ...
Hü társa: a csikóbőrös
Kulacs lógván oldalán.

És a hires jogtanárhoz
Kövyhez megy izibe:
„Balvégzetem ide üzött
Domine clarissime!“

„„Se baj fráter! ha már itt vagy,
Közöttünk maradsz tehát:
Szeretjük mi a poétát,
Csak becsülje meg magát.““

Magasztos lantja hurjain
Zengvén kedélyes ének,
Csokonai órái itt
Nyugalmasan telének.

De nagy azért búja, gondja,
Gyakran fel-felkesereg:
„Édes kedves kulacsocskám
Nem kotyog a kebeled!“

„Jobb volt mégis Debreczenben!
— Itt szomjan majd elveszek —
Kulacsomat megtölték ott
Olykor, a jó emberek.“

És mig igy sóvárog ő egy
Téli szombat dé.után,
S ki-kibámul a viharra
Kis szobája ablakán,

Hozzá egy meghitt barátja
Dideregve ront elő:
„Istenemre, Miska pajtás,
Krisztustalan egy idő!

„Pedig ma Tolcsván kell lennem
Mindenáron, ha lehet,
Hogy egymagán ne utazzam,
Jer, kisérj el engemet.

„Csak egy ugrás mindössze is ...
Semmiben sem lesz hiány,
Lesz bor, asszuszóló, máslás,
S csókra termett szép leány!“

„„De mi a kő jutott hozzád?
Szánjanak meg az egek!““
„Nem tréfálok Miska pajtás,
„Jösz avagy nem? ... én megyek!“

„„No ha uzy van, akkor pompás!
Bor és szép leány után
Átkelek öcsém a poklon,
Át az Operenczián.““

Nem ügyelvén szél s viharra,
Nem törődve semmivel,
Elindulnak: majd meglátjuk,
A jövő hogy mit mivel?

III.

Vagyon pedig ekkor Tolcsván nagy vigasság,
Vig zenénél tánczra kél a fiatalság ...
S egész tisztességgel — mert menyegző napja —
Ott a kurátor is, meg a helység papja.
Mulatnak, tánczolnak, iddogálnak szerte,
„Tisztelendő uram oly komoly, mi lelte?“
„Ej no, csak el nem jött az az én diákom, —
Holnap magamnak kell papolni, már látom!“
E közben az ajtó megnyilik szaporán,
Belép a két diák s egy jó estét kiván — —
„Ejnye diligenter! csakhogy itten vannak!“
„Itt vagyunk, de mi is örülünk ám annak;
Tiszteletes urat, hogy honn nem találtuk,
Egész bátorsággal ide botorkáltunk.“

Fölugrik a vőfély, kezdvén a beszédet:
„Ej csak most végeztük épen az ebédet!
Mért nem jöttek előbb, légátus ur, lássa:
De van még libaczomb s mézes tejbekása,
S hogy ne érezzenek kinos szomjuságot:
Ime! nagyon pompás borral is szolgálok;
Ettől fognak kapni ám angyali kedvet,
Az uraság küldte, a Szentvérben termett.

S tudom egy pár üvegmáslás sem lesz káros,
Lássuk, hogy mit mond a Cziróka, Gyapáros.*)“
De Csokonainak nem kellett a kása,
Sem a libaczomb, hogy a jó bort meglátta:
Áddig hajtogatta az öblös üveget,
Hogy végre széles jó kedve kerekedett.
Majd felállt s elkezdett koczintgatni sorra,
Verseket mondott a bájos menyasszonyra;
Áldotta a vőfélyt, hogy ugy megtraktálta,
S még jobban a papot, hogy honn nem találta.
S amint mindinkább nőtt az ő rózsakedve,
Élczes gondolatit mind versekbe szedte. ....
Az egész társaság csodálatra gerjedt,
S mondták: sobsem láttunk ilyen kedves embert.
A kurátor felelt mindenik toasztra,
S miután felöntött bőven a garatra,
Nagy sugár bujuszát megpödörte szépen,
És Csokonaihoz fordult ilyenképen:
„Hallja csak amice — hogy sokat ne mondjak —
Prédikációját ha igy kezdi holnap:
Gaz a világ, tök a tromf, jó keresztyének,
Jutalmul önnek egy hordó bort igérek.“
Csokonai mondja: „Jól van! én nem bánom,“
A pap szól: „Egy kissé helytelennek látom,
Szent dolgokkal mégis nem való tréfálni. ....
No de ily lángész ki fogja magát vágni.“

Végre az egész nász, hogy a pap ráállott:
Áll a fogadás, és egy éljent kiáltott. ....
Huzd rá czigány, zene, pohárcsengés hallik,
S vigadának egész világos viradtig.

*) Szőlőhegyek nevei a tolcsvai határban.

IV.

Fölviradt az urnak hálaadó napja,
Szentegyházba hi a harang ünnepélyes hangja.

És a hivek ajkán zeng a hála-ének. ....
Ihlettséggel lép föl ime hőse a szószéknek.

A pap, a kurátor, csak elhül reája,
Megkezdte beszédét az Ur fölkent prófétája:

„Gaz a világ, tök a tromf, jó keresztyének,
Ezt vitatják mindazok, kik dobzódással élnek.

Az istenre kérlek, a dobzódás vétek,
Tekintsetek fel az égre, s ezt ne kövessétek!“

S tartott oly beszédet, hogy csodálni kellett,
Azt mondják, hogy még senki sem mondott ennél [szebbet!

* * *

És megkapta méltó diját
Csokonai gazdagon ....
Innen egész álló hétig
Nem ereszték szabadon.

Hogy visszatért a hordóval,
Maradt egy nagy lakomát,
És éltette a kurátort
S Tolcsva fölséges borát.

Stépán Géza.

színház.
7. szám.
nov. 28-án 1874.
datik:
OLA
vagy
di haramiák.
ő felv. B. Eötvös József
zimü regényéből szabadon
zgeti József.
dező Együ.)
kor, vége fél 10-kor.
KÁROLY.
RI KÁROLY.
gazdasági több jó épülettel, lucernással és mintegy 8000 élőfával —
további czeglédutczán 148-dik számu ház külső földjével együtt — kedvező feltételek mellett — eladó.
Értekezhetni a benne lakó tulajdonos Németi Gáborral.
582 7—
k,
akat
nek
TYÉRE
ag szőnyegeinket.
özöltetnek.

széles következmények elháritása szempontjából behozta a természetes testgyakorlat helyére a mesterséges gimnasztikát."

Első, ki Görögországban törvények által szabályozta a testgyakorlatot, valószinüleg Heraklesz, ki a Minotaurusz legyőzése után az olimpiai hadijátékokat alapitá. Spártában Likurg rendelete nyomán a tornászat a nevelésben első helyet foglalt, ugyszintén Athénben a bölcs Szólon a testgyakorlat eme nemét kiváló gonddal ápolta. A nyilvános játékok Olimpiában rendesen öt—öt évben fordultak elő; öt napig tartottak, egész Görögországból, sőt meszebb vidékről is sereglettek ide a versenyzők. Egyes atléták előre kitüzött pályadijért küzdöttek egymással. Delphiben is a na y Apolló tiszteletére ugyanezen pithiai versenyek tartattak, a korinthusi földszoroson pedig három évenként a hires isztmiai játékok edzették az ifjuságot.

E hadijátékok képző iskolái voltak a gimnáziumoknak nevezett középületek, minőket először Spártában találunk; későbben aztán ide sereglett a tanulni vágyó ifjuság s a szónokok és bölcsészek itt tartották előadásaikat. A gimnáziumok főnöke volt a gimnáziárch, alsóbb rangot foglaltak el a gimnaszták vagy a tulajdonképeni tornászok, kik már azt is meghatározták, hogy a testi hibák ellen minő tornagyakorlatokat kell alkalmazni; ezután jöttek az altanitók, kik a tornászó gyermekekre közvetlenül felügyeltek.

A legtekintélyesebb görög irók terjeszkednek ki müveikben a tornászatra. Igen nevezetes adat erre nézve Luczián párbeszéde, melyben Szólon a scitha Anachársisnak a testgyakorlat jelentőségét magyarázza. E párbeszéd kezdetén Anachársis különböző kérdésekkel áll elő, melyek hiven tükrözik vissza a gimnáziumokban előforduló gyakorlatokat. „De hát, kedves Szólon" kérdezi, — mit használ mindez e gyermekeknek? Egymásba kapaszkodnak s földhöz verik egymást. Amazok torkon csipik egymást s mint sertések sárban és porban henteregnek, mihelyt levetkeznek, zsirral kenegetik be egymást; valóban meg nem foghatom, hogy ezt miért teszik, mert ez ugyan meg nem óvja őket, hogy be ne szenyeződjenek, mert a kenőcs ledörgölődik, ehez jön még aztán az izzadság, mi miatt aztán olycsuszóssá válnak, hogy szintén nevetséges, a mint csik módjára egymás kezei közül kisiklanak. Némelyek a nyilt udvaron tesznek igy s a helyett, hogy a sárba fetrengenének, éles apró szemü homokkal dobálják egymást, hihetőleg azért, hogy az olaj csuszamlósságát megsemmisitvén, annál biztosabban birkózhassanak.

Ausztria.

(—) Azon hir, mely szerint állittatik, hogy a bécsi és pétervári kormány közt az eddigi jó viszony megszünt, alaptalannak nyilvánittatik. Mihelyt Andrássy a kérdéses jegyzék ferditett közléséről értesült, azonnal rendelkezett arról, hogy az egész jegyzék Novikoffnak megküldessék, miáltal a „N. Fr. Pr." közleménye a koholmányok sorába juttatott.

Az országgyülési tagok közt legközelebb uj párt alakult, mely „függetlenség" nevet vett föl, s ez irányban szándékozik működni; nevezetesebb tagjai: Rusz, Dumba és Suesz.

Zubovics honvédhadnagy tegnapelőtt lovával együtt Párisból szerencsésen Bécsbe érkezett.

A császár emlékérmet rendelt veretni azon tengerészeti tisztek számára, kik a helgolandi és lissai ütközetben részt vettek. Az érem arany, ezüst és bronzból fog készittetni.

Szinházi szemle.

—i.— Vasárnap november 29. **„Viola,** vagy az alföldi haramiák"; báró Eötvös regénye után irta Szigeti József.

Az előadás jó részben sikerült, mert voltak olyan fénypontjai, kiváló szereplői, hogy az egészről általában dicsérettel szólhatunk. Másképp vagyunk a részletekkel, s ki kell mondanunk, hogy nem helyeselhetjük az igazgatóság azon intézkedését, mikép egymásután két olyan darabot adat elő, amelyek nagyon élénken s fájdalmasan emlékeztetnek bennünket ezen darabok főalakjainak egykori kitünő személyesitőjére, az elhunyt Rónaira. Nem helyeseljük pedig egyenesen Mándoki (Viola) szempontjából, mivel e szerep egészben véve nem neki való s ugy halljuk, neki magának sincs kedve Rónai szerepeit játszani. Miért erőszakolja tehát az igazgatóság épen azt a színészt, aki különben is talán a legtöbbször játszik. Tessék inkább gondoskodni Rónai helyettesitőjéről, mert pótlásáról mostanában szó sem lehet. Mándoki sok buzgalmat tanusitott ez estén, helyt-helyt jól játszott, — s hogy nem adhatott teljes egészet, annak nem az ő buzgalma, de más szerepkörre hivatottsága az oka. Rónainé (Violáné) meghatólag személyesité azt a szegény szenvedő asszonyt. Zöldiné (Tengelyiné), Takács (Macskaházi) kitünők voltak; s a valódi fénypontok közé tartoznak Zöldiné jelenete, midőn leánya udvarlóját fogadja, s Takácsnak az alispánnéval való alkudozása s az öt megtámadó Violával szemben tanusitott magaviselete. Horváth jó Nyuzó, Rónai Mari kedves Vilma volt. Ami pedig Peti czigányt, Zöldit illeti, talán felesleges is öt dicsérnünk. Öltözete, készültsége, általában egész játéka kitünő volt. Sohasem hinné azt el senki, aki Zöldit e szerepben látta s személyesen nem ismeri, hogy ő az a Zöldi, akit az utczán tábla-labirónak képzelhet a régi jó világból. E szerepfaj személyesitői is pusztulnak lassankint, az ily fajta szerepek alkotásával együtt, s igy aki még van e körben kitünő, annál becsesebb. Szabó Bandi (Csillag) népdalait szépen adta elő, tapsokat és gyönyörü koszorut aratott. Csupán azon megjegyzésünk van, hogy midőn Violának dalol, ez vig nótáról beszél, a „Sajó kutyám" pedig szomoru.

Chován jobb Iczig volt, mint Dobocsányi amilyen Mózsi. Boránd pedig a vallatásnál ne a közönségnek integessen, hanem a biráknak.

Valaki, (talán szobaleány) játékközben keresztül ment a szinpad hátterében. Szükséges az oda? Hogy enged meg ilyet a rendezőség? A szinház nem volt tele.

— **Szatmármegye bizottsága** ez idei rendes őszi közgyülése a folyó évi deczember hó 9-ik és következő napjain fog megtartatni.

UJDONSÁGOK.

*** Előfizetést nyitunk a legközelebbi deczember hóra l frtjával, s kérjük, az előfizetési dijat mielőbb beküldetni.**

*** Az 1874. deczember 3-án** tartandó bizottsági közgyülésnek tárgyai: 1. Polgármesteri havi jelentés. 2. Ügyhátrányjegyzék. 3. Miniszteri leirat a polgári iskolák felállitása iránt tanácsi előterjesztéssel. 4. Ugyanaz, az elemi oktatásnak 6 osztályiyal berendezése iránt. 5. Ugyanaz, melyszerint a kath. tanköteles gyermekek statistikai kimutatásának elkészitése megrendeltetik. 6. Ugyanaz, melyszerint értesittetik a közönség, hogy Patay András, Debreczen és N.-Várad városok főispánja ezen állásától saját kérelmére felmentetett. 7. Patay András volt főispán bucsuirata. 8. Miniszteri leirat, melyszerint a város által felveendő nagy kölcsön bővebb indokolása kivántatik; tanácsi előterjesztéssel. 9. Ugyanaz, mely szerint az uj gazdasági tanintézeti épület felállitását biztositó közgyülési határozat tudomásul vétetett. 10. A tiszántuli **ref. egyházkerület** végzése a füvészkert bizonyos részének átengedése iránt. 11. Tanácsi előterjesztés, melyszerint egy üresedésbe jött dijbehajtóbiztosi állás helyettes által betöltetett. 12. Ugyanaz, a hortobágyi vendéglő és az ahoz tartozó földek haszonbérbe adására vonatkozólag. 13. Igazoló választmány ujból **alkotása.** 14. Belső és külső rőzsebiztosok választása.

*** A nőegyleti sorsjáték huzása** holnap lesz. Ezen sorsjáték tiszta jövedelme a debreczeni árvaház felépitésére fordittatik. E czélra 30,000 sorsjegy bocsáttatott ki, 30 sorozatba osztatván be, minden sorozat 1-től 1000-ig számitva — 1000 számot foglal magában. A nyereménytárgyak ezüstneműekből állanak, 2600 ft. összes értékben, 100 nyerő számmal, melyek közt a főnyeremény 500 ft. értékü ezüst készlet. Az el nem kelt sorsjegyek a nőegylet javára fognak játszani. A nyereménytárgyak huzás után 14 nappal a sorsjegyek visszaadása mellett ki fognak adatni Debreczenben az egylet pénztárnoka Márton László urnál, a sz.-annautczai saját házánál. Azon nyereménytárgyak pedig, melyek a huzás napjától kezdve három hónap alatt a sorsjegy birtokosa által ki nem váltatnak, az egylet javára fognak értékesittetni. A huzásnál három 1—2 és 3 számmal jelölt szerencsekerék fog alkalmaztatni, melyek közül az 1-ső szerencsekerékbe a sorozati számok 1—300-ig, a másodikba a sorozati számok sorsjegyszámai 1—1000-ig, a 3-ikba pedig a nyeremény tárgyai 1—100-ig tétetnek be. A huzás megkezdetvén — ugyanazon időben fog mind a három szerencsekerékből egy-egy szám kihuzatni. — Az 1-ső számu kerékből kihuzott szám mutatja a kihuzott sorozatot, a 2-ik kibuzott mutatja a kihuzott sorozatból a nyerő számot, s a 3-ból kihuzott szám mutatja végre a nyeremény számát. — Ekép folytattatik a kisorsolás mindaddig, mig az összes nyeremény száma kihuzatik. A be nem küldött sorsjegyek elárusitottnak tekintetnek.

*** A Nagy Józseféle** alapitványra a pályázati határidő ma lejart; eddig három pályázat érkezett be.

*** Az önkéntes tüzoltó egylet** tegnapi tisztviselőválasztó közgyülésén elnökké közfelkiáltással Buzás Pál, jogakadémiai igazgatótanár választatott, lakására azonnal küldöttség indult, melynek feladatává tétetett a közbizalommal megtiszteltet a gyülésbe meghivni. Alelnők lett egyhangulag Varga Lajos. Főparancsnok Békessy László gazd. akad. tanár. Titkár az egylet megalapitása körül oly nagy tevékenységet kifejtett Csécsy Mór. Alparancsnokok Mayer Ferencz és Tordai Gábor. Bizottmányi tagok lettek Ladányi Gyula a főiskolai tüzoltó egylet ez idő szerinti elnöke. Poroszlai László városi tanácsnok. Rácz György, Steinfeld Antal; az alapitó tagok közül: Halmágyi Lipót, Gréf Sándor Patay András és Beöthy Gábor; a müködő tagok közül: ügyvéd Gyügyei József, orvos Dosóczky László, épitész Domokos Kálmán. Ezalatt a megválasztott elnöktől küldöttek visszatértek. Buzás Pál azonban közsajnálatra kijelentette, hogy jelenlegi elfogalaltatottsága folytán az elnöki tisztséget egyelőre el nem fogadhatja, később azonban, ha a közbizalom ujra őt tiszteli meg, első kötelességének tartandja az egylet érdekében bármely kötelességet magára vállalni. A közgyülés ezt sajnos tudomásul vevén, Buzás Pál leköszönt elnök helyére Patay András választá, ismét egyhangulag. A megválasztatása által megürült bizottmányi tagsági helyre Szabó Antal választatott. A közgyülés ezután Bockó Soma inditványára bizottmányi póttagokul az alapitó tagok közül Boros Lászlót, Fáy Árpádot, a pártolók közül Komlóssy Arthurt, Dalmy Kálmánt, a müködők közül Szőllősy Istvánt és Vilmos Lajost választotta. A választások megejtése után Békessy László inditványa tárgyaltatott. Nevezett ugyanis következőre hivta fel a jelenlevő tagokat. „Mondassék ki egyhangulag, hogy a tüzoltó egylet a város által nyerendő fölszerelési költséget nem alamizsna képen fogadja, hanem ugy tekinti, mint eszközt, melyet a város saját biztonsága érdekében, saját javára, az egylet fölsegélésére adományoz, s ezért emeltessék határozottá, hogy ha az ideiglenes választmány által már eleve meghatározott évi költségvetést a város el nem fogadná, abban nagyobb törléseket tenne, az egylet müködését meg nem kezdi, azon okból, mivel a kik ez ügyet tanulmányozták, mint inditványozó maga is, ugy tapasztalták, hogy sikeres müködést az egylet csak is azon esetben mutathat fel, ha költségvetése elfogadtatván, mindazon müszer birtokába juthat, melyek a müködés körül elkerülhetlen szükségességünek mutatkoznak." Telegdi László ez inditványban álmodozast látott, szerinte bele kell nyugodnia az egyletnek bármely csekélyadományba. Igy teszik azt a felvidéki városok, pedig ott sokkal több tüz van. Ugy hiszi, hogy lehet sikeresen müködni kevesebb befektetéssel is, ne is várjunk előbb nagyobbmérvü segélyezést, mig csak meg nem mutattuk, hogy megérdemeljük-é? Ezután Simonfy Imre ideiglenes elnök inditványára a határozat oda módosittatott, hogy a most megválasztott bizottmány által revideálandó és véglegesen megállapitandó költségvetéshez az egylet ragaszkodni fog, s azon esetben, ha ily foku segélyezést nem nyer, magát megalakultnak nem tekintvén, müködését nem kezdi meg. Ülés vége ½ után.

*** A jogászbál** elnökévé, amint értesitenek, Dalmy László egyhangulag választatott meg, és B. P. a gyülésen fel sem léptetetett jelöltül.

*** Halálozás.** Részvéttel vettük a hirt, hogy Katona Mihály polgártársunk ifju neje meghalt. Béke porainak!

*** A helybeli iparos ifjuság egylete** által tegnap a „Fehériő"-ban tartott táncvigalommal egybekötött szavalati és dalestély sikerültnek mondható, daczára annak, hogy a felsőbb körök s a mi nem maradhat felemlités nélkül, magok az iparosok is nem kis mérvben tagadták meg ezuttal tőle a látogatást, a mi azonban megengedhető, a mennyiben jelenleg kivált az iparosok érezik leginkább a mostoha időszülte pénzügyi állapotot. Az estély ½ 8 órakor kezdődött s 9 órakor a müsorozat véget ért. A mi a müsorozatot illeti, Gellérі Mór munkája köztetszéssel találkozott, a két szavalat az illetők igyekezetéről tanuskodik, elég szabatos előadásu volt; Balogh Bandi e közkedvességü gordonkás „csellószólója" valójában müvészileg adatott elő, mint szintén Balázs Kálmán zenekara által „Oberon nyitánya" is; mig az „egyleti dalkör" valóban meglepte a résztvevő közönséget; ez alkalommal Alber József karmester ismét bizonyságot adott arról, hogy a hangjegyekkel csak igen kis mérvben ösmerős iparos ifjusággal is lehet szabatos önhangzatos éneklést előadatni; kivált a „Matrózdal" oly szabatossággal adatott elő, a mit, meg kell vallanunk, minden várakozást felülmult, ugy hogy meg kellett ujrázniok. A mi hiányt látott az ember a feinőtt férfinemben, más oldalról oly nagy mérvben szemlélte ott a több, mint 200-ra menő fiatalságot, kiknek nagy része, mint tudjuk, egyleti tagok levén, mint olyanok, dij nélkül vettek részt a mulatságban. Érdekes volt látni, mint lepte meg a barna férfisereg, az egyszerüen s csinosan öltözött női-nemet, midőn Balázs Kálmán 9 óra után ráhuzá a kedvelt csárdást, igazán szerencsés volt a fiatalság közül az, a ki — noha mintegy 80 táncosnő volt — hamarjában tánczhoz juthatott. A tánczmulatság reggeli 5 óráig tartott, s elég vidám kedélylyel folyt le. Nem hagyhatjuk felemlitlenül, hogy a szálloda bérlője ez estélyre a tánczterme pár szobával dij nélkül engedvén át az egyletnek, számitásán felül telt meg az népességgel, ugy annyira, hogy mennyiben az előre tervezett tánczteremben étkezést, az előadás alatt csak igen kevesen vették igénybe, később az étkező három mellékszoba szük volt befogadni a nem táncoló közönséget, s nem ártott volna még pár szobát adni át étkező helyül, mi minden áron a vendéglői kaszszát is növelte volna, ez ok inditá a rendezőséget arra, hogy éjfél utáni társas vacsoráját — a tagok költségére — a tánczteremben teritett asztalon ejté meg. Másképen pedig az egylet ez alkalommal meglehetős bevételt tett, mit mutat azon körülmény is, hogy felülfizetésekből 35 ft. 50 kr. folyt be. Valójában, tekintve az iparos ifjusági egyletet, ez estély is azt mutatá, hogy az iránta való pártfogás napról-napra fokozódik, adja isten, hogy az egylet is napról-napra jobban ugy anyagilag, mint szellemileg gyarapodhassék!

*** Rózsa Sándor** főiskolai szénior a békési gimnáziumba tanárul választatott, s a választást el is fogadá. Az illető egyháztól engedélyt kért, hogy tanulmányai öregbitése végett külföldre mehessen, mit az egyház meg is adott neki.

*** Közszemlére** lesznek kitéve holnap a városházánál a nőegyleti sorsjáték ezüstnyeremények.

*** „Vallási türelem"** czim alatt ujdondászunk ellen polemizál valaki a „Debr. Ellenőr" szombati számában, azon okból, mert ez a lutheránusok némelyikének eljárását megróvta az eddigelé a reformátusokkal egy egyházban egyesülés felbontására irányzott fészkelődéseiért. E megrovás korántsem vallási türelmetlenségből történt; mert hiszen e lap ily agitációt fel sem venne hasábjaira. Hanem megróvta amaz indokolatlan és eszélytelen viczkándozást, miszerint némely fanatikus uri ember — valószinuleg saját primipilussága kitüntetése érdekében, talán épen uj egyházi főgondnokságba juthatás vagy más fényes állás elnyerése kedvéért — megháboritni törekszik amaz, évtizedeken át megszilárdult testvéries kapcsot, miszerint városunkban a reformátusok és lutheránusok egy egyházban egyesültek, ez utóbbiak presbiterséget is viseltek, sat. . . . Vajon melyik álláspont mutat nagyobb felvilágosodásra: az egyesülés, vagy a különválás s a vallási fanatizmus? Azt hiszszük, hogy azon fecessisták ellenében elfoglalt álláspontunkat — kik a zavarosban szeretnének halászni — nemcsak Debreczen város nagy közönsége, de az egész ország értelmisége helyesli. Ne tessék tehát vallási türelmetlenségnek akarni keresztelni azon nézetet, mely a vallási fanatizmus kinövései ellen foglalt állást! A „beküldetett" czikk szerzőjének a sötétség vált köpenyeül! S Debreczenben bizony kiforditja azt a felvilágosodás erős lélekzete!

*** A honvédtisztikar** tegnap délelőtt tiszteletet az ujonan kinevevett térparancsnoknál, Rittler ezredesnél.

*** Beküldetett** — a beküldetett cz. czikkre, mely a „Debr." 234. számában megjelent. Az egész nagy hangon tartott czikkre csupán azon egyszerü észrevétele van annak, kit a világitás adáshoz ama bizonyos R. N. K. ur felszólitott, hogy azon világitást annak idejében, t. i. az év végével igenis meg fogja tenni, de korántsem ő reá, hanem a nagy közönség iránti tekintetből, s ezt az ő felhivása nélkül is megtette volna. Addig is pedig vegyen annyi fáradságot a tisztelt ur, s pillantson bele a polgármester ur mult évi jelentésébe,— hol egyebek között a soraiban sejtetni engedett restanczziák létszáma felől bővebb és alaposabb tudomást szerezhet, biztositván, hogy ezen év végével maradandó hátrányok nem fognak a mult évről kitett restanczziánál bővebb számban lenni; azt pedig egy kis megfontolás után maga sem kivánhatja, hogy még az ügyek „mikinti" elvégzése felől is a legkisebb adat nyilvánosságra hozassék, mivel az ugynevezett hiv. természetü titkokat közzétenni még eddigelé nem jött szokásba.

*** Egy összevert embert,** helybeli lakos Szilágyi Istvánt, hoztak tegnapelőtt a kórházba, a kit egy másik társával együtt, a vértesi határban levő salamoni külső csárdában a korcsmáros, kinél épen látogatóban voltak, s az ezáltal reájuk, mint állitólag Dobos Gábor társaira felbőszitett emberek vertek ily sulyosan meg; a másik megvert egyént pedig innen a városról a helybeli hatóság tudta és beleegyezése nélkül, Biharmegye egyik csendbiztosa elfogatta és elvitette; — hatóságunk ezen ügyben a kellő lépéseket megtette.

*** A város részéről** eladásra bocsátott tüzifa roszasága miatt nem hiában panaszkodnak. Több helyen volt már alkalmunk tapasztalni, hogy a várostól vett fa nyers, alig ég, és sok boszuságot okoz a családnak, mely oly szerencsétlen volt, hogy épen azon hitében csalatkozott, mely arra inditá, mikép épen a várostól vegyen fát. Igy a város hitele lassankint elvész, s nem csoda, ha a sok fa ott marad eladatlanul. (Beküldetett.) — Szeretnénk felvilágositást nyerni e tárgyban a városi elöljáróságtól, hogy tudja a közönség: ki a hibás? Szerk.

DEBRECZENI SZINHÁZ.

III. Bérlet 9. szám.

Kedden, decz. 1-én:

adatik:

Az ördög naplója

Vigjáték 3. felv. kardalokkal. Irták Arago és Vermond. Forditotta Egressy Béni.
(Rendező Együd.)

SZEMÉLYZETE:

Robin de Bois	Mándoki.
Lormais marquis	Horváth V.
Rapiniere lovag	Takács.
Cerny gróf	Lenkei.
Gauthier	Zöldi.
Valentin	Mustó.
Ronquerolles marquisné	Folténviné.
Marie	Törökné.
Cerny grófné	Rónai M.
Giraud anyó	Zöldiné.

Báli vendégek. Az első és harmadik felvonás történik Ronquerollesban, a pirennei havasok közt, a második Párisban.

Kezdete 7 órakor, vége fél 10-kor.

— **Bécsi tőzsde** nov. 30. (Távirati tudósitás.) Ezüst 105.10, cs. arany 5.25½; Napoleonarany 8.89—.

Felelős szerkesztő s kiadótulajdonos:
OLAH KÁROLY.
Főmunkatárs:
SZATMÁRI KÁROLY.

HIRDETÉSEK.

HIRDETMÉNY.

Alólirottak, a Kassán évek óta fenálló, gőzerővel müködő és a legujabb gépekkel ellátott

Selyem és gyapjuszövetek müfestészeti,
kelmenyomató és avató üzletünket

ajánlván, van szerencsénk a t. cz. közönséggel tudatni és különös figyelmébe ajánlani, hogy ez üzletet vászonfestészetre is alkalmazván, nem csak selyem, gyapju, félgyapju, lustres stb. kelmék bármely szinre leendő festését és számos legujabb minták szerinti nyomatását elvállalhatjuk és a szöveteket uj kelmékhez hasonlókká idomithatjuk, hanem ezentul **gyapot és vászon** szövetek is a divatos **honi és Tegetthofkék** szinre festhetők és nyomathatók leendnek.

A legujabb mintákkal kiegészitett mutatványlapok megtekinthetők:

Kassán, saját helyiségünkben, malomutcza 3-dik szám. Budapesten: halpiacz 1. szám.

Debreczenben: Klimó és Holvay, S.-a.-Ujhelyt: Szentgyörgyi József,
Nagy Bányán: Moldován Kálmán, Eperjesen: Nehrer Ágoston uraknál.
Ungvárt: Peltsárszky Adolf,

Mély tisztelettel
608 3—3 **HALTENBERGER TESTVÉREK,**
Kassán.

Egy épitész-mérnök,

ki a mérnöki szakban, a gyakorlati épitészet minden ágában, s a számvitelben a kellő jártatsággal bir és kitünő bizonyitványokkal rendelkezik, szerény feltételek mellett urodalmoknál vagy másutt állandó alkalmaztatást keres.

Levelek kéretnek G. D. mérnök czim alatt S.-a.-Ujhelybe.

623 2—

Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint a telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes **Kovács Lajos,** mint Debreczen város polgármestere részére 3710 afrt 50 kr és 1855 frt 25 kr, **Renunkel Rozália** részére 500 frt, **Fried Lipót** részére 2823 frt, a debreczeni ipar- és kereskedelmi bank részére 9600 afrt tőke és járulékai erejéig alperes **Gutman Mórtól** lefoglalt ingatlanok, u. m. a debreczeni 2465. számu telekjegyzőkönyvbe jegyzett s 30,000 afrtra becsült Széchényiutczai 1770-dik számu ház és 6 hold 450 négyszegöl külső föld, a megkisérlett 1-ső árverésen el nem kelvén, a kitüzött második határidőben, **folyó évi deczember 11-én d. u. 3 órakor,** — a telekkönyvi irodában, kiküldött végrehajtó Vetéssy Mihály által megtartandó árverésen szükségesetére becsáron alól is el fognak adatni.

Kikiáltási ár a becsérték, az árverelők által leteendő bánatpénz 3000 ft.

A vételár 3 egyenlő részletben, a leütéstől számitva 2, 4 és 6 hó alatt, az árverelés napjától fogva járó 6% kamatával, a telekkönyvi hatóságnál lefizetendő.

A bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldőtnél és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint tkönyvihatóságnak 1874. november 13 kán tartott üléséből.

Hegedüs István,
aljegyző.

619 3—3

Hirdetmény.

Ujfejértó mező városában, mely 7000 lelken felüli lakost számol, hol állandóul beszállásolt katonaság fekszik, a közbirtokosság tulajdonát tevő regalejog az 1875. év april 24-től a következő 3 évre — vagyis az 1878-ik év april 24-ig **— az 1875-dik év február l-ső napján** Ujfejértó városában nyilvános árverésen haszonbérbe fog adatni. A feltételek megtekinthetők alulirottnál.

Kelt Ujfejértón, 1874. nov. 20.

Szunyoghy Jónás,
617 3—3 földesuri felügyelő.

Geréby Fülöp
füszerkereskedésében

Árak készpénzfizetés mellett:

Czukor:	26, 27, 27 f. 50, 28 frt 50 kr mázsája.		
Kávék:	56, 64, 82, 88, 96, 100, 104 kr fontja.		
Rizs:	12, 13, 14, 16, 18 kr fontja.		
Ementhali-sajt	fontja	64 kr.	
Gorgonzola	„	64 „	
Eidami	„	76 „	
Groji	„	40 „	
Parmazán	„	1 forint.	
Tanzenbergi-sajt	egy darab	80	krajczár.
Strachinó	„ egy font	60	„
Liptai turó	„ „	38	„
Halikra (Caviar)	„ „	1 frt 80	kr,
Angolna (Aallüsche)	„ „	64 kr.	
Hering	egy darab	5	krajczár.
„	pázbolva egy darab	6	krajczár.
„	tekercsbe „ „	8	„
Orosz ajók	egy hordó	1 frt 80	„
„ „	egy darab	3 kr.	
Ajóka olajban (Sardinen)	egy kis szelencze	36 kr.	
„ „ „	nagyobb „	66 kr.	